

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Sesijas dokuments

A6-0245/2009

6.4.2009

ZIŅOJUMS

par Komisijas 25. gada pārskatu par Kopienas tiesību piemērošanas
pārraudzību (2007. gads)
(2008/2337(INI))

Juridiskā komiteja

Referente: *Monica Frassoni*

SATURA RĀDĪTĀJS

Lpp.

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS **Error! Bookmark not defined.**

PASKAIDROJUMS.....**Error! Bookmark not defined.**

LŪGUMRAKSTU KOMITEJAS ATZINUMS**Error! Bookmark not defined.**

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS**Error! Bookmark not defined.**

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

**par Komisijas 25. gada pārskatu par Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzību
(2007. gads)
(2008/2337(INI))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 25. ikgadējo Komisijas ziņojumu par Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzību (2007. gada) (COM(2008)0777),
 - ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentus (SEC(2008)2854 un SEC(2008)2855),
 - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 5. septembra paziņojumu ar nosaukumu „Rezultātu Eiropa — Kopienas tiesību aktu piemērošana” (COM(2007)0502),
 - ņemot vērā Komisijas 2002. gada 20. marta paziņojumu par attiecībām ar sūdzības iesniedzējiem par Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem (COM(2002)0141),
 - ņemot vērā 2008. gada 21. februāra rezolūciju par Komisijas 23. gada pārskatu par Kopienas tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2005. gads)¹,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu un 112. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Lūgumrakstu komitejas atzinumu (A6-0245/2009),
1. pauž nožēlu, ka atšķirībā no tā, kā tas bija agrāk, Komisija nekādi nav reaģējusi uz jautājumiem, kas izvirzīti Parlamenta iepriekšējās rezolūcijās, jo īpaši iepriekš minētajā 2008. gada 21. februāra rezolūcijā; konstatē, ka nav panākti būtiski uzlabojumi attiecībā uz trīs pamatjautājumiem, proti, pārredzamību, resursiem un procedūru ilgumu;
 2. atgādina Komisijai par iepriekšējo gadu pieprasījumiem, proti
 - steidzami izpētīt iespēju padarīt pilsoņiem pieejamus dažādus sūdzību iesniegšanas mehānismus, izstrādājot skaidru norāžu sistēmu, kas varētu būt vienots ES portāls, vai tiešsaistē izveidot vienas institūcijas apstiprinājumu, lai palīdzētu pilsoņiem;
 - pieņemt paziņojumu, norādot, kā tā interpretē valsts atbildības principu par Kopienas tiesību pārkāpšanu, ieskaitot pārkāpumus, kas ir attiecināmi uz juridisko nozari, tādējādi ļaujot pilsoņiem dot lielāku ieguldījumu Kopienas tiesību piemērošanā,
 3. tāpēc prasa Komisijai:
 - neatteikties no 2002. gada 20. marta paziņojumā izteiktajām saistībām publicēt

¹ P6-TA(2008)0060.

visus tās lēmumus saistībā ar pārkāpumiem¹, ņemot vērā to, ka tās lēmumu publicēšana, sākot no sūdzības reģistrēšanas, kam attiecīgi seko visi turpmākie lēmumi, ir būtiski svarīgs instruments, ar kura starpniecību ierobežot politisku iejaukšanos pārkāpumu procedūru pārvaldīšanā;

- sniegt Parlamentam, kā jau vairākkārt pieprasīts, precīzus un pilnīgus datus par resursiem, kas dažādos ģenerāldirektorātos paredzēti ar pārkāpumiem saistīto lietu izskatīšanai;
- apsvērt vienkāršotas un mazāk birokrātiskas procedūras ieviešanu oficiāla brīdinājuma nosūtīšanai dalībvalstij, kura nepilda savas saistības, lai palielinātu šāda pasākuma iedarbīgumu;

tomēr aicina Komisiju konsekventi piemērot EK līguma 228. pantu, lai nodrošinātu, ka Eiropas Kopienas Tiesas nolēmumi tiek pienācīgi izpildīti;

4. konstatē, ka Komisija, kā norādīts tās iepriekš minētajā 2007. gada 5. septembra paziņojumā², iztirzājamajā gada pārskatā aprakstījusi prioritāros pasākumus, ko tā paredzējusi īstenot noteiktās ar sūdzību un pārkāpumu procedūru saistītās jomās; atzinīgi vērtē paziņojumus, saskaņā ar kuriem arī turpmāk prioritāra nozīme tiks piešķirta „problēmām ar plašu ietekmi uz pamattiesībām un brīvu pārvietošanos”³; uzsver, cik svarīgi ir steidzami un pārliecinoši rīkoties šajā jomā, jo vardarbības akti, kas saistīti ar rasismu un ksenofobiju, dažās dalībvalstīs kļūst par pastāvīgu parādību; tāpat atzinīgi vērtē to, ka īpaša uzmanība tiek pievērsta „pārkāpumiem, kuru dēļ iedzīvotāji būtiskā apmērā vai atkārtoti tiek pakļauti tiešam kaitējumam vai tiek nopietni kaitēti viņu dzīves kvalitātei”⁴ aicina Komisiju paātrināt risinājuma panākšanu un vajadzības gadījumā to pienākumu neizpildes procedūru pabeigšanu, kuras attur dalībvalstis no ieguldījumiem infrastruktūrās, kuras varētu ietekmēt Eiropas Tautsaimniecības atlabšanas plāna īstenošanu; aicina Komisiju sniegt kompetentajām Parlamenta komitejām sīki izstrādātus plānus, kuros paredzēti laikposmi un izpildes termiņi īpašiem pasākumiem, kurus tā paredzējusi uzsākt šajās jomās;
5. konstatē, ka no 2007. gadā jaunajām uzsāktajām lietām 1196 saistītas ar nepaziņošanu par valsts pasākumiem attiecībā uz Kopienas direktīvu transponēšanu; uzskata par nepieņemamu to, ka Komisija paredzējusi sev divpadsmit mēnešu laika posmu⁵ vienkāršu lietu izskatīšanai, kas ierosinātas gadījumos, kad dalībvalstis nepaziņo par transponēšanas pasākumiem, un prasa, lai Komisija veic tūlītējus un automatiskus pasākumus šādos

¹ 12. punkts: „Komisijas lēmumi saistībā ar pārkāpumu lietām tiek publicēti nedēļas laikā pēc to pieņemšanas Ģenerālsekretariāta tīmekļa vietnē —

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/droit_com/index_en.htm#infractions.

Lēmumi sniegt argumentētu atzinumu dalībvalstij vai griezties ar lietu Eiropas Kopienas Tiesā tiek publicēti, izmantojot paziņojumus preseī, ja vien Komisija neizlemj citādi.”

² 3. punkts: “No 2008. gada, Komisija savu rīcību saistībā ar šīm prioritātēm raksturos un paskaidros gada pārskatos.”

³ COM(2008)0777, 9. lpp.

⁴ Turpat.

⁵ “Lietās saistībā ar direktīvu transponēšanas pasākumu nepaziņošanu – no oficiālas brīdinājuma vēstules nosūtīšanas līdz lietas izbeigšanai vai Eiropas Kopienas Tiesas nolēmumam – laikposms nedrīkst būt ilgāks par 12 mēnešiem.” (COM(2007)0502).

gadījumos, attiecībā uz kuriem nav nepieciešama nekāda analīze vai pārbaude;

6. uzskata, ka vēl arvien nav skaidri noteiktu procedūru, lai efektīvi varētu celt prasību Tiesā pret dalībvalsti par jau novērstu Kopienas tiesību pārkāpumu, lai panāktu kompensāciju par iepriekš pieļautajiem trūkumiem un nolaidību; mudina Komisiju ierosināt jaunus priekšlikumus (līdz 2010. gada beigām) pašreizējās pienākumu neizpildes procedūras pilnveidošanai tādējādi, lai ņemtu vērā netaisnīgo situāciju šajā sakarībā;
7. norāda, ka atbilstīgi 2007. gada paziņojumā ierosinātajai jaunajai darba metodei Komisijā saņemtie pieprasījumi un sūdzības tiks tieši nosūtīti attiecīgajām dalībvalstīm, „ja vajadzīgs attiecīgās dalībvalsts juridiskās vai faktiskās pozīcijas precizējums, (...) dalībvalstīm tiks dots īss termiņš, kura tām būs jāsniedz tieši saviem iedzīvotājiem vai uzņēmumiem visi vajadzīgie paskaidrojumi, informācija un risinājumi un jāinformē Komisija”¹;
8. konstatē, kā Komisija uzsākusi ES izmēģinājuma projektu, lai pārbaudītu šo metodi dažādās dalībvalstīs. Šajā projektā, kurš tika uzsākts 2008. gada aprīlī, piedalās 15 dalībvalstis, un pēc tam, kad tiks novērtēta tā darbība pirmajā gadā, šo projektu varētu paplašināt, attiecinot arī uz citām dalībvalstīm;
9. norāda, ka šī projekta darbība tomēr ir brīvprātīga, un šā projekta īpatnības jau ir izraisījušas dažas šaubas un īpašus jautājumus (tas jau norādīts iepriekš minētajā Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcijā);
10. jautā Komisijai, vai dalībvalstu resursu trūkums neliecina par to, ka ir pamats satraukumam par patiesām problēmām Kopienas tiesību aktu īstenošanas pārraudzībā; tomēr aicina Komisiju, novērtējot projektu, pārbaudīt šādus jautājumus un ziņot par tiem Parlamentam:
 - vai sūdzību iesniedzēji no Komisijas saņēmuši skaidrus un pilnīgus paskaidrojumus attiecībā uz sūdzības izskatīšanu; vai jaunā metode patiešām palīdzējusi atrisināt tās lietvedībā esošās lietas, un Komisija tādā veidā nav atbrīvojusies no atbildības par Līguma īstenošanas uzraudzību;
 - vai jaunā metode vēl vairāk nav paildzinājusi pārkāpuma procedūras uzsākšanu, kura jau tāpat notiek ļoti ilgi un kuras ilgums ir nenoteikts;
 - vai Komisija nezturas pārāk iecietīgi pret dalībvalstīm attiecībā uz Komisijas noteikto izpildes termiņu ievērošanu (10 nedēļas) un vai pēc šā termiņa paiešanas, Komisija paziņojusi attiecīgajai dalībvalstij precīzu informāciju un laika grafiku turpmākajām darbībām, lai rastu iedzīvotājiem pieņemamu ātru un galīgu risinājumu;
 - vai tas, ka ES izmēģinājuma projekts ir brīvprātīgi īstenots tikai 15 valstīs, nenozīmē, ka mazāk uzmanības pievērsts to pārkāpumu izskatīšanai, kas attiecas uz dalībvalstīm, kuras projektā nepiedalījās;
11. jautā, vai, pateicoties ES izmēģinājuma projekta īstenošanai un tā radītajam pārkāpuma

¹ COM(2007)0502, 8. lpp.

procedūru izskatīšanas darba apjoma samazinājumam, Komisija veic sistemātiskākas un pilnīgākas pārbaudes attiecībā uz direktīvu transponēšanu valsts tiesību aktu sistēmā;

12. vēlētos uzzināt no Komisijas, vai ES izmēģinājuma projekts ir ietekmējis to sanāksmju norisi, kuras Komisija organizējusi projektā iesaistītajām dalībvalstīm, kā arī tām dalībvalstīm, kuras nav iesaistītas projektā, paturot prātā, ka šādas sanāksmes tiek uzskatītas par galveno līdzekli pienākumu neizpildes procedūru izskatīšanā un atrisināšanā;
13. uzskata, ka ES pilsoņiem būtu tiesības sagaidīt no Komisijas vienāda līmeņa pārredzamību neatkarīgi no tā, vai tie iesniedz oficiālu sūdzību, vai arī īsteno savas Līgumā paredzētās tiesības iesniegt lūgumrakstus; tāpēc pieprasa sniegt Lūgumrakstu komitejai regulāru un skaidru informāciju par to, kādā stadijā ir pienākumu neizpildes procedūras, uz kurām attiecas arī vēl neatbildēts lūgumraksts, bet ja tas nenotiek — komitejai tiek nodrošināta vienlīdzīga piekļuve Komisijas attiecīgajai datu bāzei, kas tiek piešķirta Padomei;
14. atgādina Komisijai, ka jebkāda korespondence, kurā var būt iekļauta sūdzība par Kopienas tiesību aktu pārkāpumu, ir jāreģistrē kā sūdzība, neatkarīgi no tā, vai uz to attiecas izņēmuma apstākļi, kas norādīti iepriekš minētā 2002. gada 20. marta paziņojuma pielikuma 3. punktā;
15. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumu, ka tāds fundamentāls tiesību akts kā, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/38 par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā¹ pēc būtības nav pienācīgi transponēta nevienā dalībvalstī; konstatē, ka Komisija saņēmusi vairāk nekā 1800 individuālas sūdzības saistībā ar šo direktīvu, no kurām 115 ir reģistrētas kā sūdzības, un ierosinājusi šajā sakarībā piecas pārkāpuma lietas direktīvas pienācīgas nepiemērošanas dēļ²; atzīst, ka Komisija ir strādājusi kopā ar Parlamentu, lai panāktu vērā ņemamus rezultātus, kā arī, ka tas ir noticis atklātības garā, kad runa bijusi par Direktīvu 2004/38/EK; atbalsta Komisijas ierosināto pieeju, kas paredz, ka direktīvu nepārtraukti un pilnībā jāpakļauj pārskatīšanai, kā arī to, ka dalībvalstīm jāsniedz atbalsts, izstrādājot pamatnostādnes, kuras jāpublicē 2009. gada pirmajā pusgadā un kuras paredzētas, lai palīdzētu dalībvalstīm pilnībā un pareizi piemērot direktīvu, kā arī jāierosina pienākumu neizpildes procedūras pret dalībvalstīm, kuru tiesību akti neatbilst direktīvai; tomēr pauž nopietnas bažas par Komisijas spēju īstenot uzdevumu uzraudzīt Līguma īstenošanu un par iespējām, saskaņā ar kurām Parlamentam būtu jāpārbauda sūdzību reģistrēšanas politika, kuru īsteno dažādas Komisijas struktūrvienības;
16. prasa visām Komisijas struktūrvienībām pilnībā informēt sūdzību iesniedzējus par iesniegto sūdzību izskatīšanas gaitu katra iepriekšnoteiktā termiņa beigās (oficiāla brīdinājuma vēstule, argumentēts atzinums, lietas nodošana tiesai vai lietas izbeigšana),

¹ OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.

² „30 mēnešos kopš direktīva ir piemērojama, Komisija ir saņēmusi vairāk nekā 1800 individuālas sūdzības, 40 Parlamenta jautājumus un 33 petīcijas par tās piemērošanu. Tā ir reģistrējusi 115 sūdzības un sākusī piecas pārkāpuma lietas par direktīvas nepareizu piemērošanu.” Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kā tiek īstenota Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā (COM(2008)0840), 9. lpp.

vajadzības gadījumā sniegt ieteikumus par lietas izskatīšanu izmantojot alternatīvus strīdu izšķiršanas mehānismus un pamatot Komisijas lēmumu un pamatojuma iemeslus sīki izklāstītu sūdzības iesniedzējam saskaņā ar iepriekš minēto Komisijas 2002. gada paziņojumā minētajiem principiem;

17. atzinīgi vērtē to, ka Komisija pakāpeniski ievieš pilsoņiem paredzētus kopsavilkumus, kas tiek publicēti kopā ar Komisijas nozīmīgākajiem priekšlikumiem; ierosina sagatavot šādus kopsavilkumus, kas ir pieejami, izmantojot vienotu piekļuves vietu, un uzskata par nepieņemamu, ka šādi kopsavilkumi pazūd, tiklīdz ir pabeigta likumdošanas procedūra, tas ir, ka tieši tad, kad tie kļūst ļoti svarīgi pilsoņiem un uzņēmējiem;
18. atgādina par Padomes saistībām mudināt dalībvalstis sagatavot un popularizēt tabulas, kuras atspoguļo saikni starp direktīvām un iekšzemes transponēšanas pasākumiem; uzsver, ka šādām tabulām ir būtiska nozīme, lai ļautu Komisijai rūpīgi pārbaudīt īstenošanas pasākumus visās dalībvalstīs;
19. ar vilšanos konstatē, ka šajā Parlamenta sasaukumā nav sasniegti vērā ņemami rezultāti attiecībā uz Parlamenta būtiski svarīgo lomu, kādai tai vajadzētu būt Kopienas tiesību aktu piemērošanas uzraudzībā; uzskata, ka prioritāšu noteikšana attiecībā uz pienākumu neizpildes procedūrām satur ne tikai tehniskus, bet arī politiskus lēmumus, kuri pašreiz nav pakļauti nekādai ārējai pārbaudei vai kontrolei un kuru pieņemšana nav pārredzama; aicina steidzami īstenot ar šo jautājumu saistītās reformas, kuras ierosinājusi Eiropas Parlamenta Reformas darba grupa, kas paredz paplašināt Parlamenta iespējas pašam uzraudzīt Kopienas tiesību aktu piemērošanu; šajā sakarībā atbalsta komiteju priekšsēdētāju konferences 2009. gada 25. marta lēmumu;
20. aicina attīstīt sadarbību starp valstu parlamentiem, Eiropas Parlamentu un to deputātiem, lai veicinātu un pastiprinātu Eiropas jautājumu pārbaudi valsts mērogā, kā arī veicināt informācijas apmaiņu, īpaši Eiropas tiesību aktu pieņemšanas procesā; uzskata, ka valstu parlamenta deputātiem ir nozīmīga loma Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzībā, tādējādi palīdzot nostiprināt Eiropas Savienības demokrātisko leģitimitāti un tuvinot Eiropas Savienību iedzīvotājiem;
21. atgādina Padomei par tās saistībām mudināt dalībvalstis sagatavot un popularizēt atbilstības tabulas, kuras atspoguļo atbilstību starp direktīvām un valstu transponēšanas pasākumiem; uzsver, ka šādas tabulas ir būtiski svarīgas, lai Komisija varētu efektīvi pārraudzīt īstenošanas pasākumus visās dalībvalstīs; kā viena no likumdošanas iestādēm pieņem lēmumu veikt visu nepieciešamo, lai nodrošinātu, ka noteikumi attiecībā uz šīm tabulām likumdošanas procesa gaitā netiek svītroti no Komisijas priekšlikumu teksta;
22. norāda, ka valsts mēroga tiesām ir būtiska nozīme Kopienas tiesību aktu piemērošanā, un pilnībā atbalsta Komisijas centienus noteikt, kāda papildu apmācība nepieciešama valsts mēroga tiesnešiem, praktizējošiem juristiem un valsts iestāžu ierēdņiem; uzsver, ka šāds atbalsts ir ļoti nozīmīgs jaunajām dalībvalstīm, īpaši attiecībā uz piekļuvi juridiskai informācijai un juridiskai literatūrai visās oficiālajās valodās; uzsver, ka Komisijai jāpieliek pūles, lai datu bāzes attiecībā uz valstu tiesu nolēmumiem saistībā ar Kopienas

tiesībām kļūtu plašāk pieejamas;

23. aicina Komisiju turpināt pārbaudīt ES mēroga kolektīvās pārsūdzēšanas mehānismus, lai papildinātu pašreizējās iniciatīvas patērētāju un konkurences tiesību jomās; uzskata, ka pilsoņi, tostarp lūgumrakstu iesniedzēji, varētu izmantot šādus mehānismus, lai uzlabotu Kopienas tiesību efektīvu piemērošanu;
24. aicina Komisiju nodrošināt, ka lielāka prioritāte tiek piešķirta to Kopienas tiesību piemērošanai, kas ir saistītas ar vidi, paturot prātā tās ziņojumā minētās satraucošās tendences, un ka daudzi lūgumraksti ir saņemti tieši attiecībā uz šo jomu, kā arī šajā sakarā ierosina stingrāk pārbaudīt tiesību aktu piemērošanu un piešķirt attiecīgajiem dienestiem atbilstīgus resursus; atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par Eiropas Kopienas vides tiesību aktu īstenošanu (COM(2008)0773), kas ir pirmais pasākums šajā sakarā.
25. piekrīt Komisijas novērtējumam, ka preventīvi pasākumi vajadzīgi vairāk, lai nepieļautu to, ka dalībvalstis pārkāpj Kopienas tiesības; mudina Komisiju piekrist īpašajiem Lūgumrakstu komitejas pieprasījumiem, lai novērstu neatgriežamu kaitējumu videi; kā arī pauž nožēlu, ka Komisijas reakcija pārāk bieži ir tāda, ka tai jāgaida kompetento valsts iestāžu galīgais lēmums, pirms tā vispār ir tiesīga rīkoties;
26. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, Eiropas Kopienų Tiesai, Eiropas Ombudam, kā arī dalībvalstu parlamentiem un valdībām.

PASKAIDROJUMS

Ar šo ziņojumu novērtēti Komisijas pārraudzības pasākumi attiecībā uz Kopienas tiesību aktu piemērošanu 2007. gadā un tiek apskatīts Komisijas paziņojums „Rezultātu Eiropa — Kopienas tiesību aktu piemērošana” (COM(2007)0502), it īpaši Eiropas izmēģinājuma projekts, ko Komisija uzsākusi, lai pārbaudītu šajā paziņojumā ierosināto jauno darba metodi attiecībā uz sūdzību izskatīšanu un lietvedību pārkāpumu gadījumos. Šajā ziņojumā pieminēta arī Eiropas Parlamenta, valstu parlamentu un valsts līmeņa tiesu iestāžu nozīmīgā loma, kādai šīm iestādēm jābūt Kopienas tiesību aktu piemērošanā.

31.3.2009

LŪGUMRAKSTU KOMITEJAS ATZINUMS

Juridiskajai komitejai

par Komisijas 25. ikgadējo pārskatu par Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzību
(2007. gads)
(2008/2337(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Diana Wallis*

IEROSINĀJUMI

Lūgumrakstu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Juridisko komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atgādina Komisijai par iepriekšējo gadu pieprasījumiem, proti
 - steidzami izpētīt iespēju padarīt pilsoņiem pieejamus dažādus sūdzību iesniegšanas mehānismus, izstrādājot skaidru norāžu sistēmu, kas varētu būt vienots ES portāls, vai tiešsaistē izveidot vienas institūcijas apstiprinājumu, lai palīdzētu pilsoņiem;
 - pieņemt paziņojumu, norādot, kā tā interpretē valsts atbildības principu par Kopienas tiesību pārkāpšanu, ieskaitot pārkāpumus, kas ir attiecināmi uz juridisko nozari, tādējādi ļaujot pilsoņiem dot lielāku ieguldījumu Kopienas tiesību piemērošanā,
2. uzskata, ka vēl arvien nav skaidri noteiktu procedūru, lai efektīvi varētu celt prasību Tiesā pret dalībvalsti par jau novērstu Kopienas tiesību pārkāpumu, lai panāktu kompensāciju par iepriekš pieļautajiem trūkumiem un nolaidību; mudina Komisiju ierosināt jaunus priekšlikumus (līdz 2010. gada beigām) pašreizējās pienākumu neizpildes procedūras pilnveidošanai tādējādi, lai ņemtu vērā netaisnīgo situāciju šajā sakarībā;
3. uzskata, ka ES pilsoņiem būtu tiesības sagaidīt no Komisijas vienāda līmeņa pārredzamību neatkarīgi no tā, vai tie iesniedz oficiālu sūdzību, vai arī īsteno savas Līgumā paredzētās tiesības iesniegt lūgumrakstus; tāpēc pieprasa sniegt Lūgumrakstu komitejai regulāru un skaidru informāciju par to, kādā stadijā ir pienākumu neizpildes procedūras, uz kurām attiecas arī vēl neatbildēts lūgumraksts, bet ja tas nenotiek —

komitejai tiek nodrošināta vienlīdzīga piekļuve Komisijas attiecīgajai datu bāzei, kas tiek piešķirta Padomei;

4. atzinīgi vērtē to, ka Komisija pakāpeniski ievieš pilsoņiem paredzētus kopsavilkumus, kas tiek publicēti kopā ar Komisijas nozīmīgākajiem priekšlikumiem; ierosina sagatavot šādus kopsavilkumus, kas ir pieejami, izmantojot vienotu piekļuves vietu, un uzskata par nepieņemamu, ka šādi kopsavilkumi pazūd, tiklīdz ir pabeigta likumdošanas procedūra, tas ir, ka tieši tad, kad tie kļūst ļoti svarīgi pilsoņiem un uzņēmējiem;
5. atgādina par Padomes saistībām mudināt dalībvalstis sagatavot un popularizēt tabulas, kuras atspoguļo saikni starp direktīvām un iekšzemes transponēšanas pasākumiem; uzsver, ka šādām tabulām ir būtiska nozīme, lai ļautu Komisijai rūpīgi pārbaudīt īstenošanas pasākumus visās dalībvalstīs;
6. aicina Komisiju turpināt pārbaudīt ES mēroga kolektīvās pārsūdzēšanas mehānismus, lai papildinātu pašreizējās iniciatīvas patērētāju un konkurences tiesību jomās; uzskata, ka pilsoņi, tostarp lūgumrakstu iesniedzēji, varētu izmantot šādus mehānismus, lai uzlabotu Kopienas tiesību efektīvu piemērošanu;
7. aicina Komisiju nodrošināt, ka lielāka prioritāte tiek piešķirta to Kopienas tiesību piemērošanai, kas ir saistītas ar vidi, paturot prātā tās ziņojumā minētās satraucošās tendences, un ka daudzi lūgumraksti ir saņemti tieši attiecībā uz šo jomu, kā arī šajā sakarā ierosina stingrāk pārbaudīt tiesību aktu piemērošanu un piešķirt attiecīgajiem dienestiem atbilstīgus resursus; atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par Eiropas Kopienas vides tiesību aktu īstenošanu (COM(2008)0773), kas ir pirmais pasākums šajā sakarā;
8. piekrīt Komisijas novērtējumam, ka preventīvi pasākumi vajadzīgi vairāk, lai nepieļautu to, ka dalībvalstis pārkāpj Kopienas tiesības, un mudina Komisiju piekrist īpašajiem Lūgumrakstu komitejas pieprasījumiem, lai novērstu neatgriežamu kaitējumu videi, kā arī pauž nožēlu, ka Komisijas reakcija pārāk bieži ir tāda, ka tai jāgaida kompetento valsts iestāžu galīgais lēmums, pirms tā vispār ir tiesīga rīkoties.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	31.3.2009
Galīgais balsojums	+: 16 -: 0 0: 0
Deputāti, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Sir Robert Atkins, Victor Boștinaru, Michael Cashman, Proinsias De Rossa, Carlos José Iturgaiz Angulo, Marcin Libicki, Miguel Angel Martínez Martínez, Manolis Mavrommatis, Mairead McGuinness, Willy Meyer Pleite, Diana Wallis, Rainer Wieland
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Margie Sudre, Tatjana Ždanoka
Aizstājēji (178. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Elspeth Attwooll, Ian Hudgton

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	31.3.2009
Galīgais balsojums	+: 20 -: 0 0: 0
Deputāti, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Carlo Casini, Bert Doorn, Monica Frassoni, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Neena Gill, Klaus-Heiner Lehne, Hans-Peter Mayer, Manuel Medina Ortega, Hartmut Nassauer, Aloyzas Sakalas, Eva-Riitta Siitonen, Francesco Enrico Speroni, Diana Wallis, Rainer Wieland, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Nicole Fontaine, Georgios Papastamkos, Jacques Toubon, Renate Weber